

Ďáblovo stádo

Waldemar Matuška

Dmi **F**
Po zasmušilé pustině jel starý honec krav,
Dmi **F**
den temný byl a ševelil dech větru v stéblech trav.
Dmi
Tu honec k nebi pohleděl a v hrůze zůstal stát,
B **Dmi**
když z rozedraných oblaků viděl stádo krav se hnát.

F **Dmi**
R.: Jupijahéěj, jupijahou,
B **Dmi**
to přízraky táhnou tmou.

Ten skot měl rohy z ocele a oči krvavé
a na bocích mu plápolaly cejchy řežavé
a oblohou se neslo jeho kopyt dunění
a za ním jeli honáci až k smrti znavení.

F **Dmi**
R.: Jupijahéěj, jupijahou,
B **Dmi**
to přízraky táhnou tmou.

Ti muži byli zsinaní a kalný měli zrak
a marně stádo stíhali jak mračno stíhá mrak
a proudy potu máčeli jim tvář i košili
a starý honec uslyšel jejich jekot kvílivý.

F **Dmi**
R.: Jupijahéěj, jupijahou,
B **Dmi**
to přízraky táhnou tmou.

Tu jeden honec zastavil a pravil: „Pozor dej!“
svou duši hříchů uvaruj a ďáblu odpírej,
bys nemusel pak po smrti se věčně věků štvát
a nekonečnou oblohou to stádo s námi hnát.

F **Dmi**
R.: Jupijahéěj, jupijahou,
B **Dmi**
/:to přízraky táhnou tmou:/.